

Ik ben niet aandpant Kostjes.

Ik ben niet Mark-Marie Huibergts.

Welkom bij Mark-Marie en Aaf, vind je iets?

Hoeveel sterren geven wij?

Geven is leven.

Ja, geven is leven, dat is het thema van de aandpant.

Ja, het is heel erg oud, of het bok is dit?

Ja, en dat is ons opgedrongen.

Wij moesten doen, want dit hebben we verloot bij Serious Request.

Ja, alweer een tijdje geleden klast daar een feiling, van dat je een onderwerp voor ons mocht bedenken.

Ja, dan kun je kopen.

Wim de Bundel heeft dat gekocht en zijn levensmotor is geven, is leven, een mooi motto.

En dat vindt hij ook, heeft hij erbij gemeld in deze bizarre tijd met veel armoede, desten belangrijker.

Dus wij gaan gewoon geven is leven sterren geven, geven is leven gaan we sterren geven, dat is mooi.

En daarover praten voor Wim de Bundel, en voor jullie.

Dan hebben we gewoon een ouderwetse privé, en dan hebben we een suiker oom, met slieps, oude oom, die we al lang kennen,

en die we dol op zijn, en een probleem.

Ja, dat komt allemaal aanbod.

Hoe was je week?

Nou, mijn week, ja, ik weet niet, ik voeg me dus af of dit een ding was, wat recent is ontstaan of niet.

Voor mij wel, mijn dochter was naar de kapper geweest, en dan komt ze op school, en dan geeft iedereen haar de kappersklap.

Maar dat klinkt, dat is gewoon dat je een klein klapje op iemand's hoofd geeft niet hard, maar zo van ik zie dat je je haren hebt geknipt,

je krijgt even de kappersklap.

En dat is op de school van mijn kinderen heel normaal, bij andere kinderen hoor ik dat ook wel eens.

Maar het voelt als iets wat al heel lang bestaat, want voor hen is het ja, de kappersklap, ja, al ligt.

Maar ik ben er, totdat ik zelf kind kreeg die naar een kapper gingen, heb ik het nog nooit van gehoord.

Je hebt het nog nooit van gehoord.

Nee, dus onder volwassen heeft dit nooit bestaan, dus het is iets van de nieuwe generatie, denk ik.

En heel plaatselijk, denk ik.

Ja, dat vraag ik me ook af.

Nou ja, misschien kunnen de luisteraars hier nog wat over zeggen, maar ik vind het ook wel weer leuk,

want je hoeft niet een compliment of een opmerking te doen, je hoeft alleen maar even opmerken van,

hey, je hebt iets aan je haren gedaan, ik geef je een klein klapje.

O, wel het me ook wel lastig lijkt om 30 keer achter elkaar, want je krijgt dan van heel veel kinderen aan een klein klapje op je hoofd.

Ja, en er zijn natuurlijk altijd mensen die dat...

Net te hard doen.

Ja, genuiken om net te nemen, maar dat was gewoon de kappersklap.

Ja, hoorde erbij.

Nou ja, zij hadden nog nooit een te harde klap gegeven of gekregen.

Dus het werkt blijkbaar in die kringel goed, maar ik vind het een grappig fenomeen.

En ik vind het ook wel weer, ik vind dat het ook misschien bij volwassen moet,

en ook dat als je bijvoorbeeld een nieuwe jas hebt of nieuwe schoenen,

dat mensen daar even een klein knip oogje aangeven.

Ik vind het wel fijn.

Nee, ik vind het...

Dat even wordt erkend.

Ik vind het leuk als mensen gewoon even iets zeggen van, oh, leuk of...

Ja, dat mag ook.

Dat is leuker.

Maar mocht je gewoon even in een massa ergens binnen komen en je ziet van Henio Boek, dan kan je even zo'n kleine buiging in je knip worden.

Ik knalletje me niet.

En had ik nog een kledingding.

Ik zag een foto van Mark Rutte in de Tweede Kamer.

Die Tweede Kamer-typen zijn natuurlijk altijd veel spulletjes bij, zullen wij heel veel papieren.

En hij heeft een tas.

Ja, dit nemen we toch weer voor hem in, moet ik eerlijk zeggen.

Ik vind hem best wel een excentrike man eigenlijk.

Hij heeft zo'n blauwe, ja, vliegtuigachtige tas.

Heel duidelijk een keer ergens heel goedkoop gekocht of gratis gekregen met twee zakjes.

Er staat niet een merk op, dus dat kon ik niet plaatsen.

Maar het is een hele afgerachte tas.

Het is net zoals je allerlaatste rijstas die je voor weekendjes weg gebruikt ofzo.

En daarmee komt hij, de leider van ons land.

Nou ja, goed, je weet nooit wat er gebeurd is tegen de tijd deze podcast online staat, maar laten we het even zo schatten.

Komt-ie dan de Kamer in gelopen?

Ik vind het heel leuk.

Het kan hem niks schelen.

Ja, ik vind dat ook leuk.

En hij heeft wel op een gegeven moment een soort makeover gekregen.

Ik denk vanuit de VVD dat ze iemand op hem af hebben gestuurd.

Want zijn haar werd een beetje anders, is een bril werd hij, is betere pakken, de pakken zitten over het algemeen gewoon goed.

Maar als je dus niet het doorstaalt en niet ook thuis bij hem gaat kijken wat voor tassen heb je en wat voor portemonnee'tjes heb je, dan zit hij gewoon met die oude tas.

En natuurlijk die oude Nokia.

Vast allemaal bij elkaar.
Ziet het thuis ook gewoon jaren 50 uit.
Volgens mij zijn een huiskamer die gewoon van alles bij elkaar gevonden en gekregen en...
Overall papieren denk ik.
Ik deed niet dat hij die echt weggooit.
Nou, hij zal wel een schoonmaakster hebben of zo, die hem een beetje helpt op dit vond.
Ja, maar ik denk heel...
Omdat hij zo'n gewone twintig is, denk je dat zijn huiskamer gewoon zo heel...
Ja, 50e jaren saai is.
Ja, waarschijnlijk gewoon, want Möbelzie nog uit zijn ouderlijk huis heeft meegenomen.
Hij zal niet nieuwe dingen hebben gekocht.
Nee, dat lijkt me ook niet dat hij...
Nee, hij doet die pakken aan, omdat dat moet.
Ja, hij is een gewoond mensen, dus hij vindt het fijn om altijd dezelfde spullen om zich heen te hebben.
Dus hij ziet dat...
Ik moet er zelf ook niet in denken, hoor, dat ik in een huis kom waar alles nieuw gekocht is.
Nee, dat is ook niet leuk, maar ik denk ook niet dat hij er heel diep over...
Nou, ik denk dat het hem gewoon allemaal helemaal niks kan schelen.
Die tas kan niks schelen, die telefoon kan niks schelen.
Er moet gewoon een stoel staan in een bank en een bureau.
Er zijn van die voetballers die hebben zo'n...
Er is één zo'n binnenhuisgestekt die heel populair is onder...
Beetje rivieren missel af.
Nou, nee, die heeft dan...
En die doet al die huizen gewoon.
Heel maal zo over de toek.
En die doen allemaal hetzelfde.
Maar dan kom je binnen in een huis, wat er helemaal iemand anders gestaald heeft.
Ja.
En dan...
Ja, ik zou me daar gewoon zo gevind vinden.
Maar die voetballers vinden het allemaal heel erg leuk en fijn.
Ja, het is ook een status-symbol natuurlijk.
Ja, het geeft ze een gevoel van dat ze reisdolm zijn.
Ja, en sommige mensen hebben gewoon echt geen eigen smaak.
Dus dan is het makkelijker om het gewoon in te kopen.
Dat je denkt, ja weet, ik wil wat voor bank.
Ik wil wel wat voor salontafeltje.
Maar ik had heel veel plezier halen uit.
We hadden een oude auto die echt gewoon...
Helemaal met plakband, met gefford-tape achter aan elkaar zat.
Want op een gegeven moment hou ik dan heel erg van die auto.
En dan vind ik het heel erg leuk dat die heel erg oud en gefford-tape zit.

Op een gegeven moment konden we het niet meer in het allen.
We hadden ook veel gefford-tape op ons vorige auto.
Ik vind het leuk.
We hadden radio op de plek te houden en zo.
Ja, het was mooi.
En washy-tape, zat er ook in.
Wat is dat?
Washy-tape is van die leuke gekleurde Japansen-tape.
Daar had ik ook er wat van.
Want ik dacht dat het was wat gezelliger.
Ik houdte wel wat minder goed bij elkaar.
Maar goed.
Ik vind het superleuk.
Hoe was je week?
Nou, mijn week.
Ik was bij Introdance.
Het bach, bach, ja, het heet de bach.
Iets meteen je terug.
Nee, nee, nee, nee.
Dus gewoon bach, muziek.
En zij dan staat erop.
Ik ben niet een heel grote balletganger.
Als ik bijvoorbeeld naar de opera ga, ik ben eerst naar de opera en ga ik niet voor ballet.
Maar ik was in Tilburg en daar kwam het intro.
Wat ik sowieso fijn vond, is dat het helemaal vol, ze had het grote zaal.
Ja.
Dat was een super probleem.
Ik hoor best wel veel dat theaters toch nog steeds niet helemaal vol krijgen, maar wel bij dit.
Ja, bij een ballet.
Ja, het is best moeilijk.
Ja, het is niet heel dingen en zij moeten daar helemaal, ja, toch alle demio's voor aan en zo.
Daar vind ik altijd fijn dat het dan heel druk is.
En toen zat ik zo uit de kijk en dacht ik, ja, en toch zou ik het niet willen doen balletten.
Ik zou het niet kunnen, ik zou het wel kunnen, nou ik wens je.
Ik zou het natuurlijk ook niet qua pas kunnen, want het is heel moeilijk.
En het is heel veel, repeterend natuurlijk, en het is heel veel bij jou ook.
Dus je moet elke dag in zo'n studio...
Je kan niet drie weken in een hangmat gaan leven.
Oh mijn god, het lijkt me verschrikkelijk.
En het lijkt me ook verschrikkelijk dat al die collega's dan zo bij de bar staan

en denken ze zijn er wat dikke geworden en zo, dat is ook wel verschrikkelijk.

De hele dag een gram bij elkaar af te kijken, ja.

Maar waarom ik het niet zou kunnen, zeg maar, dus dat is wat het rest ik zou kunnen, maar waarom ik het niet zou kunnen is, je wordt heel goed opgeteeld.

En ik realiseer ermee eens dat ik het heel verweerlijk vind om opgeteeld te worden.

Ja, ik ook.

Ik vind dat één van de ergste dingen, als iemand probeert om er op te tilden, vind ik verschrikkelijk.

En is het dan, wat dat heb ik, omdat je bang bent dat iemand je laat vallen?

Of vind je het gewoon niet fijn om ineens in de lucht rond te vliegen?

Ik vind het niet fijn om dat iemand me aanraakt door die manier.

En ik vind het niet fijn dat iemand me dan tilt, want dan denk ik dat ik heel zwaar ben en dik, en dan dat ook.

Ja, dan was je dan niet met een wasje danser, dus dan wou ik je niks.

Nee, maar gewoon als ik nu denk over, ik vind het zo veel, ik weet nog, in het zuile tunnel hadden wij een voorstelling en dan moest ik, dat speelde ik, gerenzaden, van die verhalen zeg maar, duizenden één nacht.

En toen zei ik, het begin begint gewoon, ik vind het fijn om een dikmarktpak te hebben, want ik dacht, dan heb ik dat pak aan.

De Astonbrotters, die moesten dan hele tijd met mij rondzelen en die moesten ook me optillen en zo.

En zij doen natuurlijk kontstap met elkaar en zo'n ontstom.

Ja, ze telen elkaar een ontstom.

Hele tijd.

Er lopen sowieso niet altijd op de grond met sfeer, dus zij zijn er gewend en ik vond dat er eerlijk moeilijk.

Ik dacht, maar goed, als ik een dikmarktpak heb, als ze me dan oppakken, dan zijn ze niet van niet aan mij komen.

Oh ja, dan zitten er nog een paar keuzens tussen.

Dus dat hebben we toen gedaan, dat was op zich fijn, maar ik blijf het vain om opgetild te worden.

Ik weet niet wat dat is.

Nee, ik houd er ook niet van.

Maar jij bent bang met je valt.

Mijn kinderen tillen me vaak, wat zij kunnen me optillen vind ik ook knap, dus dat vind ze leuk om te doen.

Maar ik denk altijd, nu laat je me natuurlijk vallen, niet dat ik ver zal vallen, want ze tillen me twee centimeter van de grond, maar het is zeker niet mijn hobby.

Nee hè.

En het is bij Dansel helemaal, daar sta ik ook altijd, ja dat gaat dan zo helemaal boven dat hoofd en dan doorgooi je naar iemand anders en die risico's wil ik gewoon niet nemen.

Nee.

Nee, dus daarom ga ik ook niet bij een dansgroep.

Er was wel een heel groot gedeelte, er was een film en dat vond ik wel serieus irritant.
Ja, dat hoort, vind ik daar eigenlijk.
Want ik denk dat als je gewoon met z'n allen en wij zijn nu allemaal gekomen en dan ga je niet eens een film opzetten.
Nou, die dansers zijn daar al.
Ja, dus dan begon ze met een echte groot ballet en dan gingen ze een film doen.
Na de pauze was weer een film, die was wel zaken doen, want daar werden alle dansers in voorgesteld, heel mooi opgenomen enzo, maar daarvoor was gewoon een dans op beel denk je.
Ik heb ooit eens in Italië, ze ging naar een musical, dat is wel erg uitwijder, maar toch, ze ging heel kort naar een musical en toen hadden ze heel, de overturen, er was geen orkest, dus de overturen die deden ze, maar dat was op een gezetbandje.
Dus we zaten gewoon met de hele theater gewoon een kwartier gewoon naar een bandje te luisteren.
Ja, dat is wel heel gruw.
Dat is een overturen niveau.
Nee, die kan je thuis ook even afspelen en dan kan je naar een theater en live muziek horen.
Ja, want de overturen is leuk als het door een orkest wordt gespeeld.
Maar hoe is het dan met de rest van die opera?
Gewoon met een, het was geen opera, het was een musical, maar dan gingen ze, er was gewoon een band, dus dan zongen ze gewoon op een band.
Ja, dus ze zongen wel live en de rest was allemaal met een band.
Ja, ze zijn vaak tegenwoordig, alweer nu is er weer een kleine terug dat weer meer met orkesten zo.
Ja, of een klein bandje vind ik ook leuk, vind ik ook prima, vind ik alles beter dan een band.
Ja, alles beter dan een band.
Een piano vind ik nog wel beter dan een band, dat is gewoon een piano midden op de zaak.
Zet er een blokvlui bij, prima.
Ja, midden op de zaak.
Een piano waar de ding omheen is, vind ik leuker, maar goed, een musical Nederland denkt nooit zo, die denken altijd in geld.
In geld en zoals ze het in Engeland doen.
Ja, maar inderdaad een kwartier naar een band luisteren is lang.
Ja, er zijn ze gelang.
Ja, er bleven ze gewoon beneden gewoon maar een beetje kletsend door.
Ja, natuurlijk.
Ik zou ook wel wat drinkjes halen.
Ik zou zo zo een kwartier laten komen, want ik wacht dat ik zet er maar iets afgelopen.
Geven is leven.
Geven is leven.
Kijk, meestal geven wij sterren aan een vast omleijn begrip, maar nu geven we sterren

aan een zin.

Aan het levensmotor?

Ja, het levensmotor van Wim de Bundel.

Dus Wim de Bundel heeft ons daar heen helemaal vrijgelaten?

Ja.

Ik zat even na te denken wat ik ervan vond.

Zeker.

Geven is leven.

Maar er is wel meer wat leven is.

Ja, want ik zelf...

Ik bedoel, even filosofisch gesproken, niet alleen geven is leven.

Nee.

Maar ik weet niet zeker of Wim de Bundel daar nu ook mee bedoelt donorachtige situaties.

Ja.

Dan is het bijna letterlijk dat je leven geeft aan iemand als je je nier geeft.

Ik klacht daar gisteren nog een stuk over, over Jacques Cleuters.

Zijn vrouw had hem haar, ik meen, nier gegeven recentelijk.

Ja.

Oh, die was vroeg met Lynette, maar die is niet met Lynette.

Ja, die was met Lynette van Donghe en hij is sinds, ja of 14 weet ik veel, met een andere vrouw.

En die vrouw heeft dus haar nier aan hem gegeven.

Dat is een geluk dat dat kom.

Ja, dat is natuurlijk ook een soort wonder.

En toen zei hij ook iets overgeven is leven, want hij zei iets van ja, ik kan wel eindeloos dankbaar gaan zijn.

Dat was hij niet van plan.

Nou ja, misschien pas zeker, maar hij bedoelde zoiets van dat is niet echt leuk voor je relatie als je alleen nog maar bent van oh, je hebt je nier aan me gegeven, oh, ik ben heenlijk.

Maar ik zou toch wel heel vaak denken tijdens de ruzie zo, dat ik denk, je hebt mijn nier.

Ja, dat is waar.

Dat je überhaupt geen meneer er terug...

Omdat je mijn nier hebt gewoon. Ja, ze zagen er uit alsof ze nooit ruzie hadden, dat hoop ik dan maar, want anders is die nier het wisselgeld natuurlijk.

Nee, maar je moet ook ruzie kunnen maken, ook al heb je die nier.

Zonder nier.

Ja, en zij moet niet elke keer met die nier op de pot komen, want als ze elke keer begint kekshak, waarom heb je een fel niet buiten gezeten?

De korte letjes bakken zichzelf niet en ik heb er niet voor niks.

Weet je nog van die nier?

Ik ben nog aan het bijkomen van de operatie, want die operatie dat de nier eruitstrok wordt bij iemand, is ook zwaar.

Ja, die is hartstikke zwaar.

Want dan heb ik net van vrijdag bij meegemaakt en daarom vind ik het zo bijzonder dat die

vrouw goedgekeurd is met een nier, want dat zal ook niet de jongsten zijn.

Nee, het is wel een stuk jonger dan hij, tenminste, zo zag ik dat allemaal op de foto.

Ik ben nu waarschijnlijk allemaal soort half fake news aan het verspreiden.

Ja.

Ik had het gevoel dat zij wel wat jonger was.

Dat gevoel gaf ze.

Dat gevoel gaf ze af.

Dat gevoel was er nier nog jong genoeg gevonden.

Maar nee, maar ik bedoel, dat proces is heel erg zwaar.

Ja.

Vooraf, kijk, als je gewoon onder een auto komt en de nier wordt eruitgehaald, dan

hebben ze niet veel tijd om heel veel te checken.

En toen denken ze naar een bloedgroep, maar ik denk er is naast, nee prima, dat past wel.

Maar, nee maar.

Het is niervormig.

Maar als ze tijd hebben om het te onderzoeken, nou dan is het echt, dan kom je bijna niet door die huizencommissie, want dan moet de andere nier ook top, top zijn.

Daar mag zelfs niet, want ik hoorde van iemand, en die wilde het ook geven.

En die had toen, er was familie zelfs, echt gewoon, dus echt familie.

Ja.

En die hadden, in die andere nier zaten stukjes die ze dachten dat kan een probleem worden in toekomst.

Dan mag je al geen nier geven.

Nee.

Snap ik ook wel.

Ja.

Ik geloof, je beste nier geef je af, nee, ik denk het slechtste nier.

Oh, ze gaan er ook nog voor gelijk.

Nee, natuurlijk.

Want degenen die overblijven, zeg maar, die kunnen ze moeilijk met een toteloosauto laten zitten.

Ja.

Dan moet je even de beste nier zelf houden.

Ja.

En die toteloosauto gaan ze ook de tijd niet nemen, want die wil het anders veel veel doen.

Dus je moet twee topnieren hebben, die ook nog, want ik weet daar bijvoorbeeld, dan, want ken je de verhaal van die vrouw die een kip ging kopen, die ging kip kopen en die, toen zei die vrouw, zei tegen de politie, ze heeft gewoon geen kip gezien en die pakt die kippen, die hield ze voor het licht en die hield ze aan alle kanten, ging ze bekijken en zo.

En toen zei die politie, zou je zelf dus een keuring komen?

En dat is natuurlijk ook niet, als je zo wordt bekeken, dan is geen enkele nier goed

genoeg.

Nee.

Maar dat doen ze wel eens de tijd hebben.

Ja.

En echt een groot prozet, dus op zich kan Schak al zijn kleintjes knippen, die vrouw überhaupt een nier had, die de moeite waard was.

Ja, en dat het toevallig zijn vrouw was.

Ja.

Maar ja, goed, ik bedoel, ja, dat is op zich een logische keuze van hees, schat, jij houdt het meest van mij, geef jij die niet, maar je houdt het toch van mij, toch?

Meestal zal het dan niet kunnen.

Ja, want zij, wat ben ik ook wel benieuwd naar, ik ken ook iemand die heeft gewoon een vreemde nier gegeven.

Aangesproken op straat.

Oh, ja, ja, dat kan ook.

Ja, dat kan.

Dus je heeft gewoon gezegd, ik heb twee nieren, maar dat voordat heeft iedereen, maar zij had twee en zij tegenzonder nieren en toen heeft ze gewoon één nier.

Je weet niet aan wie.

Nee, ongelooflijk, hè.

Maar dat vind ik wel echt, ik bedoel, ik vind van iedereen heroïs, maar dat vind ik echt een grote daad van zelfloosheid, zeg maar.

Dat vind ik ook.

Ik bedoel, dat vind ik echt denk ik wat Wim de Bundel ook bedoelt, met geven is leven.

Ja, Wim, dat is een goede idee voor jou.

Misschien heeft Wim het al gedaan, want het is echt je levensmonto.

Het is de levensmonto, dus ik neem aan dat hij al zijn nieren afgestaan heeft.

En met één nog kan je ook zien, dus dan zou je ook al het horenvlies van afkunde leven.

Horenvlies kan je afschrappen.

Een oog.

Dus heel veel dingen die je twee hebt, die zou je best af kunnen geven.

Wim, heb ik hier dat geld voor betaald, voor deze tips, maar het kan, als je het gewoon ver doorvoert, vind ik dat, maar ik vind dat ongelooflijk, ik bedoel, ik zal toegeven, ik ben daar echt denk ik, ja weet ik zeker, want ik heb het nooit gedaan, te egocentrisch voor.

Maar even je kinderen.

Ja, dat is 100 procent.

Ja, natuurlijk.

Ja.

Ja.

Je man.

Ja, ook.

Ja.

Ik zou eigenlijk iedereen in mijn gezin zo een nier geven.
Maar goed, bijvoorbeeld met je man, de kundeling gebeurt, dat je toch spijt van het hart.
Ja, en dan word je boos om die nier.
Ja, dat je denkt, jesus, en dan gaat hij gewoon met mijn nier.
Gaat hij er vandoor.
Gaat hij er vandoor.
Ik zie hem zo gaan.
Ik zie hem gewoon.
Ik zie hem gewoon.
Ik zie hem gewoon.
Ik zie hem gewoon.
En dan heb je met je kinderen niet, want daar hou je het toch?
Nee.
Of van wat zo kan me uitspoken.
Nou ja.
Oh ja, dat weet ik 100 procent zeker.
Dus ja, bovendien.
Nou, dan hebben we het eerder over gehad, dat het liefde van een ouder en een kind nooit helemaal onverwaardelijk is, en van een kind en ouder altijd wel.
Dat is zo, denk ik.
Maar het voelt voor mij wel onverwaardelijk, en ik kan geen enkel scenario voorstellen waarin ik zou zeggen, nou, nu je dit hebt gedaan, heb ik toch spijtend een andere kind vermoord.
En die had die nier.
Ja.
Nee, die moordenaar heeft de nier.
Dus die moordenaar heeft de nier.
Bedankt.
Dus de moordenaar heeft de nier.
Ja, dan heb ik toch...
Heb ik toch...
Dan heb ik toch...
Heb ik toch...
En die is gaan drinken.
Een heel zwaar om te drinken.
Zonder van die nier.
Ja, daarom.
Dus hij is de moordenaar van de andere kind, en ook het hondje heeft hij ook nog...
Zij heeft ook nog een hondje, doodgehoord, en die is heel zwaar gaan drinken.
Dat zou toch ook medeleider voelen met dat desk betreffen.
Oh ja?
Als je dat allemaal doet, is het met jou aan de hand, joh.
Ach, met jou aan de hand.
Ja.

Ja, nee, zo gaat dat natuurlijk.
Kom hier, lieverd.
Maar goed.
Even los van Nieren doneren.
Zal eens een prietje minder met Sinterklaas.
Ach, kom maar hier.
Alles heeft zijn voordeel.
Maar aan Nieren doneren zit er veel dingetjes vast.
Misschien kan je daarom maar beter aan een vreemde geven.
Want dan kan je ook nooit denken, hey, die van mij nou toch ineens heel erg tegen of zo.
Je weet toch niet wie het is.
Maar als je iemand in je omgeving steeds slechter ziet worden...
Ja, dat is toch wel schuwelijk.
Ja, dan wil je gewoon iemand helpen.
En daarom is het zo frustrerend als je dan van het gezin...
Als iedereen eigenlijk zijn nier op tafel legt, en zij gaan dat allemaal controleren...
Dus ze zeggen nee.
Terwijl als diezelfde geen in een ongeluk terecht zou komen, dan zou het geen probleem zijn.
Ik zag hier trouwens laatst een mooi filmpje over.
Waardoor ik ineens denk, klopt dat filmpje nog wel.
Lachemann, het ziekenhuis, die had ook net een nier gekregen.
Lachemann, ik denk het, ja.
En hij dacht dat hij het van een vreemde had gekregen.
Hij wist niet van wie.
Hij lag gewoon bij te komen.
Hij wilde gewoon...
Toen werd er een andere patiënt binnengehold van wie hij dus die nier had gekregen.
En toen bleek.
Het was de dochter.
En dat was dus een verrassing. Ja, ik vind het een hechtige en onslachtige, moeilijke verrassing.
Ik denk, jongens, had het allemaal even doorgenomen.
Maar dat was, bedoeld dat de verrassing was?
Ja.
Oh, dat was voor een...
Surprise.
Surprise was mijn nier.
Het was gewoon met Robert te blinken.
En hij natuurlijk huilen.
Ik bedoel, hij was natuurlijk sowieso heel blij.
En zij was natuurlijk ook heel blij.
Ze waren allebei hartstikke knock-out.
Het was niet ongelooflijk, maar nu jij dat vertelt van al die onderzoekers.
En jeetje, dat hebben ze dus ook allemaal achter de geheime moeten doen.
Van, nou, ik moet naar de kapper.

We gaan naar die kuis om een nier voor jou te laten.
Ja.
Het is een enorme fantastische verrassing.
En heel erg lief.
Maar je bent wel lang bezig geweest met dingen geheim houden, vind ik.
Ik vind verrassingen altijd goed.
Nou, ik dacht ook, straks krijgt die man nog een hart aanval.
Dus nog een hart komen ook.
Dat dit gebeurd is.
Het lijkt me nog, als je net bij komt uit een narcozen.
Een surprise, een surprise was mijn nier.
Ja, en ik zou ook denken, oh, god schat.
Waarom heb je nou jouw nier voor mij geofferd?
Dat zou ik ook best wel moeilijk vinden, eerlijk gezegd.
Maar goed, dit viel allemaal heel goed.
Dit viel heel goed.
Het was ook een erg kort filmpje, derde maar 30 seconden.
Als je niet wordt afgestoten, je denkt, zie je, want het is rot nier geweest.
Want andersom werkt het natuurlijk ook.
Als je een rot nier krijgt van iemand.
Dat is balen.
Dat kan je natuurlijk verder niks aan het doen natuurlijk.
Maar dat is ook vervelend dat die nier dan afgestoten wordt.
Ja, dat is erg vervelend.
Maar ik zou dat die persoon niet nadragen.
Nee, ik had hem niet constant in geval.
Ik zou wel...
Maar ik denk, ik weet niet of Wim de Bundel heeft bedoeld,
dat hij het heel erg over...
We hebben het al best lang over nieren.
Maar ik vind dat eigenlijk wel het voorbeeld van Gevens leven.
Maar wat ik ook...
Dat zijn ook wel filmpjes van op internet.
Ik zag het net zoals ook in een filmpje.
Die zijn zes jaar oud, die zitten aan elkaar.
Die hebben een paar benen.
En twee meisjes, die split ze zo.
Die hebben zo'n drie-sprong.
Ik weet niet hoe de nieren zitten.
Maar die moeder vindt het heel moeilijk om kleren te kopen.
Ja, dat is ook zo.
Maar goed, zij vond het een van de grote problemen van zo'n kinder hebben.
Nou, ze zeiden wel, ik moet altijd dan twee paar kleren kopen.
En die dan weer kapotknippen aan elkaar maken.

Want zij zijn echt een drie-sprong.
Dus je hebt twee benen en dan gaat het vertakt.
En ik zou, moet ik eerlijk zeggen,
ik zou die ene denken dat lichaam eigenlijk van die ene is.
Dat die andere erbij hangt.
Maar goed, dat zou ik nooit zeggen.
Je zag dat ook een beetje.
Ja, jullie hebben allebei die benen.
Jullie zijn ze van allebei.
Maar je vond ze ene meer hangeriger.
Ja, die hangt een beetje op de zee.
Dat was toch ook met die twee waarover je ooit zei.
Dat was de een was nachtclubzangeres en de ander lerares.
Dat was ook zo onhandig.
Dat was heel vervenigd.
Want dat je twee heel verschillende biometmys hebt.
Ja, dat is heel vervenigd.
Want die ene ging dan samen zo in de nachtclub zo'n beetje horen op mij met haar hoofd.
En die andere leren ze dat de vorige dag.
We mogen nog weer een week een taal geven omhoog.
Ja, verschrikkelijk.
Want je zag je slapen als iemand staat.
Stem het even af.
Dat je denkt, ja, het is ook een muziek zodat ik niet vrouw.
Maar je kan ook het hele tijd met je ogen rollen.
Terwijl die andere aan het zingen is.
Of met een vrienden zo in licht houden.
Dat kan je ook niet doen.
Dat is ook niet leuk voor het publiek.
Maar voor het publiek was het zo'n onwonderlijke ervaring.
Het heeft al een moeilijk leven.
Dat hebben alle twee moeilijk leven.
Maar waarom kies je voor deze proepen?
Iedereen z'n moeilijk leven.
Maar wat belangrijk is,
ook als je gewoon met z'n tweeën met een paar benen moet doen.
Dat je een goed matras hebt.
Ja.
Wat je een beetje kan afstellen ook.
En ineens...
Het snapt helemaal.
Met slieps.
Dat schrijf je gewoon met twee T's.
Absoluut.

Dat is gewoon onze suikeroom.
Het is een Nederlands merk.
Het wordt ook allemaal gemaakt in Nederland en Duitsland.
En wat zo grappig is dat ze geen...
Deze handel hebben daarom...
Ze zijn zo veel goedkoper.
Omdat ze niet die winkels met die TL-buizen...
Nee, al die mensen erin.
Ze maken bedden en matrassen.
Ze maken van alles.
En je kan het dus zelf aanpassen.
Dus je ligt met iemand anders in bed.
En dan wil de een zacht in de ander hard kan.
Of je denkt ineens,
halverwege je leven, ik ben toch meer een harde matras persoon.
Switch je de boer weer om.
Dat is echt heel makkelijk.
Want ik weet nog dat het voor de eerste keer met slapen is.
Dat ik helemaal niet begreep hoe je dat precies met je harde handen zacht hebt.
Maar inmiddels heb ik dat helemaal om je knie.
Nu snakken we het wel.
Je kan dat heel makkelijk zelf thuis doen.
Dat doe je dan met...
... een paar maanden om.
Hij wordt trouwens ook bezorgd.
Ik vind hem best wel een overzichtelijke dos.
Dus je hoeft niet een enorm groot ding.
Je kan gewoon naar boven geen probleem.
Ook als je boven woont.
En het is ook nog verkoosd tot groene keuze door de consumentenbond.
En wat ik altijd leuk vind...
... is een kortingscode.
Dat vind ik leuk.
Dus deze kortingscode is MMA 10.
En dan krijg je dus 10% kortingscode.
Maar let wel.
Op de hele collectie.
Die kussens, die toppers.
De loftbedden.
Ja, de loftboxpings.
Dus eigenlijk doet Matt ook wel aan geef is leven.
Want hij geeft toch 10% terug.
Ja.
Dus MMA 10.

En dan krijg je 10% kortingscode.
Op de hele collectie.
Met sleeps.
Dit is echt...
Het is niet te geloven.
Maar we houden wel een beetje van onze suiker oma.
Want die is zo trouw en lief.
Het onderdeel van ons leven geworden.
Ja, dan zijn we bij het sterren aangekomen inderdaad.
Hoeveel sterren geef je geef is leven?
Ik geef geven is leven.
Vier sterren.
Ik geef geven is leven.
Vijf sterren.
Ik denk dat Wim de Bundel de hartstikke blij is.
Ik ook.
Ik ben er helemaal mee eens.
En ik vind het geven vaak veel leuker dan krijgen.
Ik kan me ook altijd al genieten voeren af al.
Als ik het voor iemand kom.
Dat is wel.
Ik doe er alleen maar 1 punt af.
Omdat ik niet aan die nier zit te denken.
Ik denk natuurlijk is dat heel leuk om te geven.
Maar het heeft ook z'n mare.
Maar goed, ik zit nu heel erg op de niertour.
Maar zou ik me elke dag als het sterren aantal opgebaseerd...
Ik heb ook iemand in gedachten die een nier heeft.
En O.Jama heeft ook een nieuwe nier gekregen.
En als ik dan iemand zie die...
Met mijn nier...
Met mijn nier...
Met mijn nier...
Op een fiets zou zitten bijvoorbeeld.
Hoe gelukkig je daarvan zou worden.
Dat heb ik zo gezegd.
Als je een nier hebt gekregen.
En die zit weer op die fietsen zak.
Elke dag daar weer blij om zijn.
Ja.
Doe toch maar een ster erbij.
Ja, doe eigenlijk niet.
Maar doe ik toch voor deze keer.
Omdat we allemaal in een heel uitzonderlijke situatie zitten.

Dus...
Wil ik jou niks weigeren.
Dat lijkt me hartstikke goed.
De sympathiek vind ik ook veel van mezelf.
Veel sympathiek.
Daar gaan we door naar de privé.
Ik zie Willem-Alexander en Maxima.
Ja, ik heb het idee dat...
Die iemand mij wel een oude privé heeft gegeven.
Maar dat maakt eigenlijk niet uit.
Want het is een...
Het ging wel eens om nog liggen.
Newtjes en nieuwtjes.
En het eerste nieuwtje is ja Bourget Mekker.
Al raak komt deze kastaferen weer op.
Al raak komt deze kastaferen weer op.
Daar was-ie in oraal bevredigd.
Mijn meiden herinneren.
Precies, maar het probleem is...
Want dit is van Jeroen van der Weiden.
Heeft het stuk geschreven.
Kennen we die?
Nee, ik denk niet.
Het is een nieuwe sterren.
Ik moet altijd denken aan Rutterwijden.
Maar dat is natuurlijk ook geen familie.
Want dit is van de Weiden.
Rutterwijden was vroeger zo'n beetje zo'n...
knapperige...
knapperige presentator.
Oh ja.
Van die bakkebaarden.
En die heeft ook familie.
Die is ook in de media werken.
Die is.
En volgens mij leeft hij nog.
Maar ik hoor nooit meer iets van Rutterwijden.
Die is helemaal verwijderd.
Maar ik zie nu wel iets voor me inderdaad.
Ik heb wel eens verteld,
dat hij strajzend ging en voor mij die brief meer geen ogen heeft.
Oh ja, die brief.
En dat was Rutterwijden, dus ik zou hem nooit vergeten hebben.
Nee, ik zou hem nooit afvallen.

Ik zou hem niet vergeten hebben.
Maar daarna meteen mijn gebelden nog geprobeerd.
En gelukt dus om die brief bij haar te krijgen.
Dus dat was super lief.
Ja, want tussen al dat gedoe heen
heb je zo iemand aan je fiets aan.
Ja, die nog liever heeft.
Ja, het is wel echt gedoe.
Ja, dat was super lief van hem.
Geven is leven is ook wel op hem van toepassen.
Dus je roeven de Weiden even niet zo mee te maken.
Ik weet het niet precies.
Maar het is een stuk.
Maar daar staat nergens in.
Terwijl hij het maar heeft
over een onbetekend vluggertje
met iemand die haar amper kende.
Maar wat zo speciaal erin is,
is tenminste,
als dat nog steeds het verhaal is,
dat zij hem oraal bevredigt.
Toen dat allemaal in haar mond heeft gehouden.
Precies, bewaard.
Toen bij zichzelf dat ingebracht heeft.
En daarvan zwanger is het geworden.
Weet jij dat ook, Siep?
Ja, pas op hoor jongens.
Nee, ik weet het niet.
Ik heb een leuk verhaal.
Is dat deze vrouw?
Die is leven.
Ze staan in een bezigme kast.
Niet geheald te vallen.
Niet geheald te vallen.
Dat zijn ze naartoe gelopen.
Ik was ook de bezigme net aan het zoeken.
Je zei dat je zo op je knieën moet.
Dat deed zij.
En toen heeft ze hem oraal bevredigt.
Toen is hij dus
klaargekomen geeaculeerd
in haar mond.
En toen hebben ze geen dag gezegd.
Want toen had hij de mond vol.

Hij heeft ze opgeschreven, dag tot ziens.
Ze heeft ze opgeschreven op een pieëtje.
En toen ze hij in die kast uitgegaan.
Zij heeft toen, ik weet niet precies hoe ze dat opgekomen heeft.
Wat de motorhamzaakje bij ze denkt.
Maar toen heeft zij dat opgevangen.
Daar heeft ze bij zichzelf ingebracht.
Daar is ze zwanger van geraakt.
Dus toen hij acht maanden later erachter kwam.
Toen was hij erachter kwam.
Ze had een afspraak gemaakt.
Toen kwam hij erachter kwam.
En toen ze hij al zei.
Toen zag hij wel.
Ik kreeg hem al koud van dit.
Dit wist ik dus niet.
Dat is zo lang.
Dat vind ik echt wel vals ook hoor.
Ik vind het de hele verhaal wel weird.
Ik denk ook hoe heb je dat klaar gespeeld.
Met een jampot.
Ja, acht maanden later krijg ik een fax.
Waarin staat je herinnerd je misschien mij niet meer.
Het is acht maanden geleden sinds ons laatste ontmoeting.
Hier is mijn nummer bel me.
Hij is Duits.
Poels was zes tijd gelaten met Barbara.
De week daarop ontmoette ik Angela in Londen.
En ik stond onder druk.
Zij kwam binnen in een dikke jas.
Het trok die uit, was hoogzwanger.
En zei me dat ik de vader was.
Een vaderschapstest volgde.
Maar na de geboorte bleek dat ook zonder deze test.
Om hem zo opvast.
Omdat het ander van niemand anders kon zijn.
Dat lijkt namelijk sprekend op.
Dat is zijn dochter.
Ik dacht dat die vrouw was.
Ze is heel oud.
Ze is heel oud.
Ze is heel in de twintig.
In Duitsland doet ze daarmee aan Let Dance.
Ze is duidelijk.

Met hele goedkope kostuums.
Jezus.
Echt van de feestwinkel.
Echt van de feestwinkel.
Synthetisch hel.
Maar ze heeft dus ook maar groep in het carrière.
Maar geen woord over het mondje.
Van die moeder.
Waar is die moeder dan gebleven?
Dat weten we niet.
In die bezumkast denk ik.
Erinringen te maken denk ik.
Met andere mensen.
Het heeft er wel veel opgeleverd.
Het is heel leuk om erinringen te maken in een bezumkast met mensen.
Of kinderen te maken in een bezumkast.
Ik heb een hele onhandige manier.
Jan Uriot.
Die heeft het gebeld.
Maar die moest op zijn pagina.
Een mededeling in onze abonnees.
Privé wijzigte abonnementsprijzen.
Maar dat je dat op je pagina moet accepteren.
Het is een rauw advertentie.
Het is heel raar opgemaakt.
Het is heel dat je denkt wat een partypoeper.
Ik denk dat ze dat juist op de partypagina zetten.
Iedereen een goede stemming.
We hebben wijzig onze abonnementsprijzen.
Dat mensen er niet helemaal bewust van zijn.
En dat het waarschijnlijk.
Om Jan ook een veren toe te steken.
In de achterste.
Is het een heel goed gelezen pagina.
Dat komt in ieder geval goed door.
Dan weten mensen wel dat het nu 1750 kost.
Het kost 1750 per maand.
Ja, per maand.
Dat vind ik best veel niet.
Maar misschien een beetje weinig.
Maar een los ding kost 4,49.
Dat is best wel.
Het papier is echt het nieuwe goud.
Dat is 10 gulden.

Ja, het is extreem veel goud.
10 gulden is extreem veel geld voor.
Toch een dun bladje.
Jan Uwe doet altijd nieuwtjes.
Maar dat verpakt hij ook altijd zijn eigen mening in.
Wat staat hier.
Was eerder Samantha Steenwijk niet van de buis te slaan.
Die onder straks kan het tegen.
37.
Die onder straks kan het tegen.
Dat is ook zo.
Zij doet toch dat vermeerprogramma?
Ik denk dat zij iets van Jan Slachter weet.
En hem daarmee chanteert.
Uit een bezigmkast.
Dat vind ik DNA onbekend.
Van onschappbare waarde.
Droomhuisgezocht.
Het hoge noorden.
En de nieuwe vermeer.
Maar zo werkt ze zich in een burn-out.
Dat is te veel.
Dat je denkt.
Deze is Dion.
Hou je even in.
En als laatste.
Heb ik altijd een zwak voor Judith Osborne.
Daar heb ik een zwak voor.
Ik heb al heel lang niks over haar vernomen.
Zij was een tijdje langs al heel veel in het society.
Op de berg van de veert.
Daarvoor had ze met die hele grote scheepsmagnat.
Oh ja, precies.
Die is een overleden.
Zij heeft heel veel gevoel.
Ze heeft heel veel schilderijen gemaakt.
Ze heeft schilderijen gemaakt.
En ze doet volgens mij veel op Instagram.
En nu zoekt zij.
Een nieuwe man staat in dit stuk.
Van Anita van Eersel.
En Anita heeft...
Die heeft een diepte interview gedaan.
Met Judith.

En wat zoekt ze nou weer?
Dat vind ik altijd van me dan toch een beetje tegen.
Zoekt ze weer een man die dominant is.
Die haar op de plek kan zetten.
Ja, op de plek.
Hij moet humor hebben en ondernemend.
En niet geïntimideerd te Judith's uiterlijk en bekendheid.
Daar had ik nog niet eens een gedag.
Zeg ze vrolijk.
Wie weet is dat wel een drempel.
Maar aan de andere kant.
Ik houd van een dominante man.
Dus niet van iemand die zo'n drempel niet overdurft.
Een jongere minnaar ziet ze niet zo zitten.
Want ze houdt dan van een beetje oude man.
Ik ben namelijk een lere, gierig, grietje.
En ik vind het fijn om iets van een man te kunnen leren.
Oh ja.
Beetje Dr.Toolittle.
Die moet de man van haar hart nog lief en attent zijn.
Van lekker eten houden
en met Judith onderin dak willen wonen.
Ja, Judith.
Ik vind het veel, maar als je er een paar wegstreept
is het wel haalbaar denk ik.
Kijk hoe ze er tegenwoordig uit ziet.
Ze ziet er uit.
Ik denk dat ze heel erg leuk is.
Maar ik denk dat ze gewoon de wenslijstje even weg moet gooien.
Gewoon open de marathon.
Niet opener.
En dat ze al eeuwen gedoemd hebben op m'n plaats.
Alsjeblieft Judith.
Dat is een soort van ingeroefde
mededeling geworden bij mensen.
Net zoals vroeg moest iedereen spontaan zijn
en nu moet iedereen je kaart op je plek zetten.
Nou ja, goed.
Als daar een behoefte aan bestaat, prima.
Ik vind haar wel trouwens iemand die heel stevig in haar schoenen staat.
Dus ik snap niet zo goed
dat ze die tegenals nodig heeft.
Dat is waar.
En weet je waarom ze dan best wel graag

misschien naar de schoenen zou willen kopen?
Dan zou ze schoenen kunnen kopen.
Bij Van Haaren.
Van Haaren pom pom.
Ja, dat was vroeger wat ze achter de geklaamers logen.
Van Haaren pom pom.
Dat weet ik helemaal niet meer.
Van Haaren is onze suiker tante.
En wij gaan voor Van Haaren
mensen bedenken die daar echt schoenen zouden moeten kopen.
Omdat ze vol zelf vertrouwen zitten.
Energiek en seksie.
Nou, ik denk jullie het Osborn.
Zeker.
En wat zo leuk is, er is nu een hele nieuwe zomercollectie.
Komt er nou aan.
Dat is sowieso voor iedereen.
Die zijn betaalbaar.
Die zijn trendy.
Jullie dit Osborn schrijven even mee.
En gaat erheen.
Zeker.
Er staat zevig in de schoenen.
En er is ook gewoon iemand die ik gun
dat ze weer een superleuke man heeft
waar ze heel blij mee is.
En waar ze leuke dingen mee kan gaan doen.
En als laatste
staat er nog een componist.
Rijdt in politiefuik.
Dat lijkt me altijd zo...
Het koningslied.
O, ja.
Onder andere.
Heeft ook wel andere dingen.
Ja, het koningslied hebben ze nog.
Bij die podcast met de koning
lacht de koning nog even
dat lied uit.
Die maakt toch niet, toch?
Ja, hij zegt wel
nee, maar het was heel goed.
Het is allemaal goed bedoeld.
Ze moet er ook om lachen.

Ik draai het natuurlijk nooit.
Ik heb al een keer gehoord, maar ja, heel grappig.
Maar die componist is John Newbank.
En die...
Maar je zal maar net zien dat je in de politiefuik
en dan...
is er een fotograaf heel toevallig
bij een privé-fotograaf
die toevallig door het plaatsen was.
Zag het geburen en die gaat de foto's van maken.
Dat is dus ongelukkig.
Maar wat ook ongelukkig is
is dat hij dus een boete heeft gekregen
omdat hij ongeldige kentekenplaat
op zijn auto had.
En dan heb je dat vuik opgezet
of was het gewoon zo'n vuik voor iedereen.
Het was niet speciaal voor jou, denk ik.
Maar het was wel zo dat er een privé-fotograaf stond
en een BNR erin.
Toevallig.
Dat ziet er niet uit.
Maar wat mij irriteert
Nou goed, irriteert niet.
Maar wat ik wel typisch vind
is dat je in een auto rijdt
daar ongeldige kentekenplaten op hebt
en dan wil je aangehouden
en dan heb je de goede kentekenplaat
die je er gewoon even op kan zetten.
Dus er is eidelheid
dat die andere platen
mooier bij zijn auto passen of zo.
Kentekenplaat zijn toch niet mooi of niet?
Die zijn toch allemaal hetzelfde?
Nee, daar gaat het juist over natuurlijk
dat...
waarschijnlijk heeft hij de plaat te laten maken in Amerika.
Jezus John Eubanks
grow up
alsjeblieft ja.
Nee, maar ik bedoel, voor iemand die alles alleen heeft
je laten platen maken in Amerika.
Je zit zelf in die auto's

en je ziet het ook helemaal niet in je rijk.
Jammer dat ze niet op de foto staan.
Ik ben heel benieuwd wat voor platen die dan heeft.
Dat plekken heeft hij dus die andere erop moeten zetten.
En die met diamantjes moesten eraf, denk ik.
Of John Eubanks erop staan.
Want het is in België ook en daar kan je dus met je naam.
Daar mag je met je naam, maar dat is je niet.
Dus dan denk ik, wat is de use van het laten maken?
Want je kan toch niet
John Eubanks of zo iets koelsteren opzetten.
Nee, maar dat vind ik sowieso...
Dat is het leukste 12-band over je naam op staat.
Maar op een gegeven moment wordt het toch ouder.
En dan denk je, jezus echt.
Dus John Eubanks, grow up.
Nou ja, eigenlijk moet hij blij zijn dat hij in dat verfuik is gereden.
Want toen moest hij gewoon die gekke kentekens eraf halen.
Ja, maar hij heeft dus wel een boete van 160 euro te halen.
Oh, dit wordt ook allemaal vernoemd.
En 9 euro administratiekost.
Wie komt dat dan erbij?
Ja, John, dat zou je leren.
Ik vind het een heel gedetereerd verslag.
Ja, goed hè.
Echt, met veel feiten erin.
Ja, vind ik ook.
Dat was een privé.
Van deze week.
Ik heb sinds mijn 30ste geen contact meer met mijn vader.
Ik ben nu 42.
Mijn vader heeft ervoor gekozen
geen contact meer met mij op te nemen.
Dat is op zich verdrietig, maar ik ben er ook mee.
Ik sta zelf ook niet meer open voor contact met hem.
Er is te veel gebeurd.
Ik heb twee kinderen van acht en tien jaar
die hun opa nooit ontmoet hebben.
Mijn ochter van acht heeft nu het idee
opgevat dat ze mijn vader wil ontmoeten.
Ze is erg nieuwsgierig naar hem.
Mijn moeder past elke week een middag op
en dan snijdt ze het onderwerp regelmatig aan.
Mijn ouders zijn nog bij elkaar.

Ze wil hem graag een keer ontmoeten.
Het snap niet dat oma hem soms wel lief vindt.
Ik probeer het haar wel uit te leggen
door voorbeelden aan te dragen waarom hij niet lief is,
maar dat helpt niet.
De voorbeeld die ik mijn dochter vertel
probeer ik op haar af te stemmen.
Dat hij onze poes vroeger wel eens uit
het niet door de keuken heeft geschokt,
maar ook dat hij maanden niet tegen ons praten.
Mijn moeder, mijn zussen en ik
waren om en om aan de beurt
als wij in zijn ogen iets fouten hadden gedaan.
Deze fout was bijvoorbeeld vergeten
het konijn eten te geven
of het onbewust niet laten zien voor mijn rapport.
Kleine dingen, dus.
Waarover je in een normaal gezin
gewoon met elkaar over in gesprek gaat.
Ik wil liever niet dat mijn kinderen
mijn vader ontmoeten, maar als de wens zo groot is
moet ik ze misschien ook niet onthouden.
Wat vinden jullie?
En als het wel gaat gebeuren,
ik bedankt en ik ben benieuwd naar jullie advies.
Ja, nog wat aanvullende.
Ik heb nog even met haar gemeeld
en ze heeft haar dochter wel een beetje uitgelegd
wat haar vader was een hele grillige man
met veel is.
Dus in haar jeugd
als ze dan bijvoorbeeld iets verkeerd deed,
dan praten die soms weken niet met haar
en dat soort dingen. Dus het is wel veel gebeurd.
Waardoor zij zoiets heeft,
want het is beter als ik geen contact heb.
Maar goed, het is wel begrijpelijk
dat ze natuurlijk nieuwsgierig wordt.
Ja.
Ja,
ik zou toch denken
doe maar wel.
En dan via je moeder dat doen.
Want die is de slotte nog steeds met hem getrouwd.

Ja.
Alleen misschien gedoseerd.
Want ik kan me voorstellen dat ze niet zin heeft
dat dat kind uren en uren met haar vader doorbrengt.
Maar misschien
kunnen ze gewoon af en toe iets samen doen.
Oh, zo ja.
Nou, gaat dan middag met hun.
En je moeder naar de dierentuin
of zo, een soort van vast omleint uit je.
Ja,
als die moeder toch oppas
op de, ik vind het een wonderlijk
constructieel. Ja.
Want zij wonen dus nog wel samen
die vader en die moeder. Ja, het enige
probleem is als je het via die moeder gaat
dat die moeder weer ineens
de verantwoordelijk krijgt. Ja, die moet dat wel goed vinden.
Ja, terwijl die moeder
die moet eigenlijk daarin ook gespaard worden.
Want die heeft gewoon, die is gewoon met
die man samen. Ja.
En het gaat tussen haar en haar vader. Ja.
Dus
ik zou denk ik
als die moeder toch komt oppassen
breng die vader een keer
mee en laat die vader een keer meekomen
daar ben jij niet thuis en ben je jezelf niet.
Ja, dat kan je ook doen. Ja.
En dan kan je ook een beetje beginnen.
Want als die kinderen die vader nooit hebben ontmoet nog
dan, ik vind het zo zo wonderlijk
dat dat dan jaren al kan duwen. Ja, gek.
Maar ook dat, want die kinderen zijn geboren
dus wat ze toen gebeurd
hebben ze toen gewoon, dan is die moeder alleen
gewoon. Ik vind het ook zo zielig voor die moeder.
Omdat ik denk...
Het is gewoon een hele moeilijke situatie. Ja, want
die doet die moeder natuurlijk.
Daar maak je ook het leven niet echt heel makkelijk voor.
En als hij elke week komt oppassen

en ook af en toe nog probeert hem aan
te snijden, want dat snap ik
dat ze denkt, misschien kan ik daar iets in betekenen
mijn hart
houdt een beetje voor die moeder, moet ik zeggen.
Maar het houdt ook wel voor die dochter.
Want als je besluit om zo iets te doen
te breken met je vader
eigenlijk, dan is er natuurlijk gewoon
echt wel veel gebeurd, want dan besluit je
gewoon niet zo, maar dat is hartstikke moeilijk.
Ja. Nee, het is voor iedereen
heel erg moeilijk. Ja.
Maar ik ben bang dat als ze dit niet,
als ze haar kinderen dit onthoud
dat die kinderen daar later echt
wel een issue mee krijgen. En ik kan me ook
voorstellen, wat vaak zo is,
dat die vader als opa
verten als vader, dat is vaak zo.
Ja, dus dat zeg ik ook als
geruststelling voor haar. Ik denk niet
dat hij die kinderen zo gaat behandelen
zoals hij haar heeft behandeld.
Nou ja, en mocht dat wel zo zijn, dan is het
snel afgelopen. Dan ben je weer weg.
Dus ik zou
zeker die kinderen die opa
gunnen, zeg maar, en dat je
dat via, en dat die gewoon
af en toe een keer even komt
bij het oppassen. En dat je kijkt
hoe het vanuit daar gaat. Ja.
En praten met je kinderen. En ik zou
niet allemaal
nageverhalen van jezelf van vroeger
tegen de kinderen vertellen. Nee, zij zei van
dat doet ze dan wel een heel klein beetje
om uit te leggen waarom ze hem
niet zien. Waarom nee, dat snap ik.
Maar ze de downloaden het ook een beetje, hoor. Ja.
Ja, want anders dan, dan
gaan die kinderen met zo'n voel opgezet plan
al... Nou ja, die hebben natuurlijk wel,

er zit natuurlijk wel, hangt gewoon wel
een beetje huluk boven deze situatie.
Want die kinderen zijn al 8 en 10, dus die...
Precies. Die kinderen willen heel graag
opa zien, dus laat het zo
gebeuren van af en toe een keer mee
en dan kijken hoe het gaat. Ja.
Ik vraag ook inderdaad even aan je moeder of zij dan
ook even, want dan is zij toch
een beetje... Ja, zeker.
De middenpersoon. Ja. Maar die moeder heeft
wel aangegeven, die begint af en toe.
Die wil wel dat wel willen, ja. Dus
nou ja, we wensen je hartstikke veel
succes. Ja.
Met dit plan. En als jouw kinderen
dan die opa
heel leuk vinden, dan zegt dat niks over
dat dat een afwijzing is van jou.
Want dat is ook nog heel erg.
Je moet die kinderen helemaal vrijlaten in hun mening.
Precies. Dus dat...
Nou ja, veel succes. Ja, heel veel.
Nou ja, en dit was het dan. We zijn
weer in Podimo.
Zeker. En daar hebben we het over.
Nou, moeten we dat zeggen?
Nee, dat zeggen we nooit, want we weten het ook niet.
We zijn weer in Podimo.
We zijn weer in Podimo.
MUZIEK